gelegt, bekannt, berühmt. वि *Act.* ausbreiten, *Med.* sich verbreiten, *Caus.* ausbreiten, entfalten, offenbaren.

प्रथ *m. Mannsn., f.* आ = *folg.*

प्रथन *n.* Ausbreitung, Entfaltung.

प्रथम der erste, vorderste, früheste, älteste, vorzüglichste, beste. *Compar.* **प्रथमतर.** **प्रथम** (०—) *u. n. adv.* zuerst, am frühesten; erst, eben; alsbald, sogleich; *oft auch das Adj. als Adv.* — *m.* die erste (dritte) Person und ihre Endungen, *f.* आ der erste Fall (Nominativ) und seine Endungen (*g.*).

प्रथमकल्प *m.* Hauptvorschrift, Hauptsache.

प्रथमज *u.* °जा erstgeboren, ursprünglich.

प्रथमजात *dass.*

प्रथमतस् *Adv.* zuerst, vorzugsweise, alsbald, sogleich.

प्रथमभक्ति *f.* die frühere Pietät.*

प्रथमवयस् *n.* Jugend.

प्रथस् *n.*, **प्रथिमन्** *m.* Weite, Ausdehnung.

प्रथितयशस् weitberühmt.

प्रथिष्ठ *u.* **प्रथीयंस्** *Superl. u. Compar. zu* पृथु.

प्रद (*meist* —०) gebend, bewirkend, aussprechend, redend.

प्रदक्षिण rechts stehend *o.* nach r. gehend; günstig, ehrerbietig. *Mit* कर् (*auch* °णी कर्) jemd. (*aus Ehrfurcht*) die Rechte zukehren. °— *u. n.* °णम् von links nach rechts; nach Süden hin. *m. n., f.* आ das Zukehren der Rechten *o.* das Umwandeln von links nach rechts.

प्रदक्षिणार्चिस् nach rechts flammend.

प्रदक्षिणी कर् *s.* **प्रदक्षिण.**

प्रदत्त *s.* 1. दा.

प्रदर *m.* Sprengung, Spalte, Riss.

प्रदर्श *m.* Anblick (—०); Anweisung.

प्रदर्शक zeigend, verkündend, lehrend; *m.* Lehrer.

प्रदर्शन *n.* das Aussehen (*oft adj.* —०); Zeigen, Angeben, Lehren.

प्रदर्शिन् (—०) sehend; zeigend, angebend.

प्रदातर् *m.* Geber, Spender.

प्रदान *n.* das Geben, Spenden, Gewähren, Erteilen, Mitteilen, Lehren, zur Ehe geben, Verheiraten.

प्रदाय *n.* Geschenk. °क *u.* °यिन् schenkend.

प्रदाह *m.* das Verbrennen, Erhitzen.

प्रदिव् längst, bestehend, alt.

प्रदिश् *f.* Hinweis, Befehl; Richtung, Himmelsgegend.

प्रदीप *m.* Lampe, Leuchte (*auch übertr.*).

प्रदीपक *m.*, °पिका *f.* Lämpchen, kleiner Commentar.

प्रदीपन entflammend; *n.* das Entflammen.

प्रदीप्तशिरस् einen heifsen Kopf habend.

प्रदेय zu geben, zu spenden, mitzuteilen, zu lehren; *f.* zu verheiraten.

प्रदेश *m.* Bezeichnung, Hinweis; Berufung auf einen Präzedenzfall (*j.*); Beispiel; Ort, Gegend.

1. **प्रदोष** *m.* fehlerhafter Zustand.

2. **प्रदोष** schlimm, böse.

3. **प्रदोष** *m.* Abend, Dunkel. °षम् im Dunkel.

प्रदोषागम *m.* Abenddämmerung.

प्रद्युम्न *m.* der Liebesgott; *Mannsn., N. eines Berges u. eines Flusses.*

प्रद्योत *m.* das Aufleuchten; *Mannsname.*

प्रद्वेष *m.*, °ण *n.* Abneigung, Hass.

प्रधन *n.* Kampfpreis, Kampf.

प्रधर्षक (—०) bewältigend, belästigend.

प्रधर्षण (—०) *dass.*; *f.* आ Angriff, Misshandlung, Belästigung.

प्रधान *n.* Hauptgegenstand *o.* -person; das Höchste, Wichtigste. °— *u. Adj.* haupt-, vorzüglichst, best, ausgezeichnet; *Comp.* °तर, *Superl.* °तम.

प्रधानतस् *Adv.* wegen des Vorranges.

प्रधानता *f.*, °त्व *n.* Vorrang, Vorzüglichkeit.

प्रधानपुरुष *m.* Hauptperson, Hofmann.

प्रधानभूत der die Hauptperson ist.

प्रधि *m.* Radkranz; *Pl.* Radfelgen.

प्रधुर *n.* Deichselspitze.

प्रधृष्टि *f.* Bewältigung.

प्रध्यान *n.* Nachdenken.

प्रध्वंस *m.* Zerstörung, Vereichtung.

प्रध्वंसन zerstörend, vernichtend.

प्रध्वंसिन् schwindend, vergänglich.

प्रपञ्च *m.* Mannigfaltigkeit, Ausführlichkeit; die Erscheinungswelt (*ph.*).